

ประกาศพระราชกฤษฎีกา

ห้ามมิให้กุลเจ้า มณฑลปัตตานี ชั่วคราว อีก มณฑลหนึ่ง

มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าเหนือกระหม่อมสั่งว่า ตาม
 ที่ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศเมื่อวันที่ ๙ สิงหาคม
 พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ ให้สัมฤทธิ์ภิบาล มณฑลภูเก็ต มีอำนาจที่จะ
 ห้ามมิให้กุลเจ้า รับทำการที่เรียกกันว่า กุล นั้น เข้ามา ในเมืองหนึ่งเมือง
 ใด ใน มณฑลภูเก็ต โดยมีได้รับอนุญาต เพื่อจะป้องกันมิให้
 ราษฎรในพื้นเมือง มณฑลภูเก็ต ถึงแก่ความอดหยาก เพราะเหตุที่
 ตลาคตีบุกในยุโรป บัดนี้ด้วยการเกิดสงคราม และราษฎรเป็นอันมาก
 ที่หาเลี้ยงชีพด้วยการทำเหมืองแร่ ตลาคตีต้องหยุดไม่มั่งงานทำนั้น

เล่ม ๓๑ หน้า ๓๒๓ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๔๕๗

บัดนี้ ได้ทราบฝ่าละอองธุลีพระบาทว่า การทำเหมืองดีบุกใน
มณฑลปัตตานีก็มีความลำบากทำนองเดียวกันกับมณฑลภูเก็ต จึง
ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตั้งมณฑลภูเก็ตมีอำนาจที่จะประกาศ
ใช้พระราชกฤษฎีกาที่กล่าวมาแล้ว ในเวลาเมื่อเห็นความจำเป็นเกิดขึ้น
เหมือนกับมณฑลภูเก็ตอีกมณฑลหนึ่ง

ประกาศมาณวันที่ ๑๔ สิงหาคม พระพุทธศักราช ๒๔๕๗
เป็นวันที่ ๑๓๗๓ ในรัชกาลปัตยุบันนี้.

กฎเสนาบดีกระทรวงวัง

ว่าด้วย การ จด ทะเบียน แดะ ระเบียบ นำที่ ตาม ความ ในกฎ มณฑลเชียร บาด

ว่าด้วย ครอบ ครว้ แห่ง ข้าราชการ ในพระราชสำนัก

พระพุทธศักราช ๒๔๕๗

ด้วยตาม ความ ใน กฎ มณฑลเชียร บาด ว่าด้วย ครอบ ครว้ แห่ง ข้าราชการ
ใน พระราชสำนัก พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ ซึ่ง ทรง พระ กรุณา โปรด
เกล้าฯ ให้ เสนาบดี กระทรวงวัง เป็น นำที่ ออก กฎ ข้อ บังคับ ประกอบ
และ เมื่อ กฎ หรือ ข้อ บังคับ นั้น ได้ รับ พระราชทาน พระ บรม ราชานุญาต ให้
ประกาศ โฆษณา แล้ว ให้ นับ ว่า เป็น ส่วน หนึ่ง แห่ง กฎ มณฑลเชียร บาด นั้น
บัดนี้ ทรง พระ กรุณา โปรดเกล้าฯ พระราชทาน พระ บรม ราชานุญาต
ให้ เจ้าพระยา ชรรมาธิกรณาธิบดี เสนาบดี กระทรวง วัง ตรา กฎ ขึ้น ไว้ ดังนี้